

Udstifterne ere ikke lyse, men forsaavidt denne Lov bliver vedtagen, vilde de blive endnu mere dunkle. De Feil, som ligge i Matrikelfortene, ere af 3 væsentlig forskjellige Arter; den ene Art af Feil, som uden Tvivl har forebavet det ærede Finantsudvalg, er den, der hidrører fra en almindelig Usikkerhed i den oprindelige Opmaaling, og denne første Art Feil kan siges at vedrøre alle enkelte Lodder paa et vist Kort, og at være gjennemgaaende i det hele Kort. Den anden Art Feil hidrører fra, at Jordstykker ere blenved folgte fra enkelte Matrikelnummere, og Stjødet er blevet thinglæst paa disse Kjøb, uden at Hartkornet er fraskilt, og uden at Matrikelkortet er berigtiget i Henhold til disse Stjøder. Naturligvis kan man sige, det er en aldeles ulovlig Foranstaltning, og ved en nøie Control med Panteregistrene vilde det sikkert kunne naaes, at Ministeriet i Tidens Løb vilde kunne faae disse Feil berigtigede. Der er ved Matrikelfortene en tredje Kilde til Feil, som er begrundet i selve vor Lovgivning, nemlig i Udskifningslovgivningen, og det er den Bestemmelse, at man i visse Tilfælde kan foretage en lovlig Deling af et givet Areal, uden at det indberettes til Matrikelcontoiret. Som Følge deraf vil det ikke have været nødvendigt med Hensyn til alle Fælleslodder, der indtil dette Tidblif ere udfistede, at sende Indberetning til Ministeriet; man har vel i mange Tilfælde gjort det, men Vedkommende havde været i deres gode Ret, hvis de havde undladt det, og i de Tilfælde, hvor man har undladt det, vil der altsaa være en meget grov Uoverensstemmelse mellem Matrikelkortet og det virkelige Terrain. Men denne Uoverensstemmelse, der jo kan være meget betydelig, er naturligvis ikke gjennemgaaende i et vist Kort, den rammer kun de enkelte Lodder, der have været Gjenstand for en saadan Udskifning. Det er en paafaldende Mangel ved vor Udskifningslovgivning, at dette Forhold kan finde Sted, efterat den nye Matrikel er traadt i Kraft, thi ifølge det

Princip, der gaaer igjennem Matrikelen, skal enhver Lod have sit bestemte Hartkorn, og det er derfor mærkeligt, at der, saaledes som Tilfældet er i vor Lovgivning, kan eksistere den Bestemmelse, at man i visse Tilfælde, s. Ex., naar det er lutter Selveterbønder, der eie en Fælleslod, kan dele denne mellem de enkelte Lodeiere, aldeles som man vil, uden nogetsom helst Hensyn til Hartkornfordelingen. For at denne Øtring ikke skal lede til Misforstaaelse, maa jeg dog bemærke, at der vel i det foreslagte Udkast § 8 staaer, at med Hensyn til Torvemosef skal Hartkornfordelingen nu berigtiges, men da der ikke er forlangt en Udskifningsforretning, som er udført efter Opmaaling og Taxation af en deril autoriseret Person, vil, som jeg nærmere skal tillade mig at omtale, en saadan Fordeling af Hartkornet ikke kunne finde Sted. Den oprindelige Udskifningsforordning af 23de April 1781 indeholder foruden det, der angaaer den egentlige Udskifning, tillige Bestemmelser om Hegn og Fred, Vandafledning o. s. v., hvilke Bestemmelser dog, som bekiendt, ere blevne i høi Grad forbedrede, men det er beklageligt, at den Deel af Forordningen, der angaaer selve Udskifningen, endnu saagodtsom aldeles gjælder i sin oprindelige Form. Den har navnlig den store Mangel, at, medens det ved Lov er bestemt, at, naar Kjøgen har kjøbt Part i en Lod og skal have den udstykket, skal denne Udskifning foregaae efter nøiagtig Opmaaling og Taxation, kunne de, der i Fællesskab eie en Lod, i visse enkelte Tilfælde dele den, uden at en saadan Fordeling af Hartkornet ved Taxation behøver at finde Sted. Denne Modsætning mellem Udskifnings- og Udskifningslovgivningen, som er mærkelig, fordi Udskifning og Udskifning i sit Væsen er Et og det Samme, hidrører fra, at Udskifningsforordningen udkom, længe før man fik den nye Matrikel, der jo først fik Lovskraft 1844, og som Følge deraf havde man kun den gamle Matrikels Hartkorn paa de forskjellige Jordlodder.